

A nos cō mouemini Si alia ratione adducti nostrā amicitia fugitis, eam nobis obsecro par
refacite. Nāq; qui sanctū spm̄ ex solo patre procedere diceret, is plane sancti or̄ patrum
sentētiæ ac veræ fidei cōtradiceret. Duoꝝ em̄ alterū incōmodū necesse esset incurrat,
vt vel in diuinis personis nō naturalē ordinē esse credat, aut filium sanctumq; spiritum,
patris creaturas esse. In quē quidē errore Arius & * Eutyechius, ac Macedonius inci
derunt. Quē cum Romana ecclesia clare vidisset, Occidentaliū patrum cōsilio, summaq;
sapientiā diuinū symbolum declarauerat. Vt aut̄ vobis pateat, solā hāc Petri sedē nostræ
fidei declarādæ facultatē habere, cōtra quā portæ inferi, hoc est, hæreses, neutiq; præ
ualebāt, quēadmodū hucusq; minime pualere potuerāt, hæc sola Græca legat̄ autori
tas, quæ inscribit̄ ep̄la super sermone de fide, tamenū plures alias Græcas authoritates
ad hāc rem prinētes habeamus p̄sertim beati Cyrilli thesauros, in quibus Romani pon
tificis facultas & dignitas plurimū respundet. Sed hæc hæctenus in p̄sentia. Silētio aut̄
præterire nolim, Romanā ecclesiam, cuius humeris incumbit veritatē reddere clariorē,
hanc quoq; veritatem ex filioq; necessario suscepisse. Quæ quidem si non implicite vel
explicitē suscepta fuerit, seruari poterit nemo. Si quidem igitur, patres optimi, orationi
nr̄æ velitis (vt par est) acquiescere, non alia re opus fuerit, nisi vt clausa ac postpositis li
bris, omnes veritatē hanc amplectamur, ac in dei ecclesia coniungamur.

¶ Quoniā, reuerēdi patres, Agathonis literis vehemēt̄ inniti videmini, dēcirco nōnul
la proferre velim, quæ Colofensis responsionē cōfirmēt, ac ipsam clariorem reddāt.
Sed prius hæc literæ perlegant̄. Si veritatē (inquit) silētio p̄teribo, quā verbis his, Pasce
oues meas, & tu aliquādo conuersus, confirma fratres tuos, iussus sum præstare volen
tibus: quando nobis necesse est Christianos ea docere, quæ ad veram fidem pertineāt,
& infra, tota catholica Christianoꝝ, generaliaq; concilia, eius, hoc est, Romani ponti
ficis doctrinā fideliter amplexata, necnon sancti oēs doctores ipsius ecclesiæ lumina,
eiusdē doctrinā sequētes, & reliqua. Cū ergo quippiā agitur de fide, necesse est Roma
no pontifici ambigua declarare, eademq; p̄dicat̄: synodus vero, totiq; ecclesiæ doctri
nā eius suscipere: quēadmodū ex his ipsis Agathonis literis habemus, quas sexta sy
nodus suscepisse videtur. Sed hæc hæctenus. Et (si lubet) iurgamus, cūq; vobis visum fu
erit, sessione aliā celebremus. Tum sancta synodus iussit, vt ad primam diem mēsis No
uembris sessio fieret.

Die sabbati prima mensis Nouēbris, octaua sessio Ferrariæ.

O Rationē vestrā, patres amplissimi, æquo animo audiuimus, cui modo nos res
spō suos, oportet etiā vos mutua beneuolētia auscultetis, ita vt dictio nostra
mutuo habeat̄ amore, nosterq; sensus sic explicet̄, vt ad sanctā ecclesiam; vni
oēs aspiciere videamur, agentes ea, quæ oporteat agere, resellentes vero,
quæ ad ipsum nostrum finem pertinere non videantur, vt non ipsis magis indulgere,
q̄ vniuersali ecclesiæ commodo velle consulere censeamur. Ipsi quidē vobis promitti
mus nō viliū verbū proferre, vel patiēter auscultare, quod in honestū esset, vel simul
tatem inter nos aliquā posset, parere, credētes idē vos velle idēq; sentire. Sed dū hæc
agimus, attē dīte, obsecro. Sermonē nostrum patres amplissimi, partes in quatuor diuisi
stis, ac nōnullas rōnes pro pre q̄libet attulistis, q̄bus creditis nos innixos, eiuſmōi suam
habuisse. Vñ postea euenit, vt nobis cōtradidere cupiētes, ea demōstrare aggressi fueri
tis, quæ neutiq; ad rem attinere viderent̄. Initio nāq; cōclūsiones quatuor ondere promi
sistis. Primo, ex filioq; particulā, nō additionē, vꝝ declarationē, ac symboli dilucidatio
nem esse. Secundo, Romanā ecclesiā facultatē habere declarationes eiusmodi faciendi.
Tertio, particulam ipsam ex ecclesiæ doct̄orum sentētia veram esse. Postremo, cogni
ta hmōi veritate, Christianos oēs ipsam suscipere, prorsusq; cōsecrari debere. Porro aut̄
longa oratione de duabus primis partibus per vos habita, de alijs duabus sessione p̄ter
ta verba facere promissistis. Rursus ad secundā redeuntes partē, de ea dixistis plurimū,
quinimo vestra tota fere oratio in ipsā versata fuerat, vt scilicet probaretis, Romanæ ec
clesiæ licere obscura declarare, ac eiusmodi declarationē diuino symbolo addere, quæ
cum modestissime ageretur, a nemine nostrū interpellati fuistis. Ad extremum aut̄ pro
tulistis, & si valde conueniens esset, reliquas duas partes ostēdere: nobis tamē volentes
facere gratū, nolle quicq; de eis p̄ferre. pro quo quidē vestro in nos officio vobis ma
gnas agimus gr̄as, licet in eo nō minus vobis ipſis, q̄ nobis satisfeceritis, q̄ de oibus parti
bus

alij, Eutyeches

Math. 16. c

Iul. cardina.

Agathon .

Iohan. 21. c

Lucæ. 22. d

Beslarion